

γυναῖκες ἡμίγυμνοι, παιδία βρωμερά, ρακένδυτα, λοῦστροι διαφιλονικούντες μεταξύ των τὴν θέσιν τῆς σκιάς σου—διότι ἐπ' αὐτῆς θὰ εὐρίσκηται πάντοτε ὡς ὑπασπιστῆς σου εἰς ἀγυιόπαις—τετραγωνικὰ κιβωτισιδῆ ἐργαστήρια, ἔνδεια, ρυπαρότης καὶ λέπρα, ἰδοὺ τὸ πρῶτον τμήμα.

Ὅδοι πλατύτεραι, πέντε οἰκοδομαὶ μὲ πλίνθους μελάνες, ἔχουσαι ὅμως καὶ ἀνθρώπινον, ἐν τέμενος, καὶ περὶ αὐτὸ ἐν εἶδει ἀλυσσίνου πλαισίου, ἄπειροι φακίνοι νυσταλέοι καὶ ὑπνηλοὶ μετὰ ραστώνης καθήμενοι, τρία προκατακλυσμιαῖα καφενεῖα ἄξια νὰ καθέξωσι τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Λονδίνου, εἶδος στρατῶνος τοῦ ὁποίου οἱ κακόμοργοι πυλωροὶ φαίνονται ἐπάξιοι διάδοχοι τοῦ Σουλτάνου ὅστις δὲν ἔχει πλέον τὴν ἰσχὺν νὰ παραφυλάττῃ τὰ δικαιώματα τῆς Πύλης, μία ἑλληνικὴ ἐπιγραφὴ καταστήματος—*Καπνοπόλις καὶ γράματα*—σωροὶ πλίνθων ἐκεῖ, ὑψώματα ἄμμου ἐδῶ, πελιδνότης, ἡλιθιότης, ἐλεεινότης.

Ἴδοὺ τὸ δεύτερον τμήμα.

Σκότος, ἐρείπια, θύραι ἀπαισιόμοργοι ἀνοιγόμεναι αἰφνιδίως ἐκεῖ ὅπου σὺ νομίζεις ὅτι εἶναι τοῖχος, κατακόμβαι ὑπόγειοι, φρικαλέαι, θόλοι βαθεῖς μὲ φῶς εἰς τὰ ἐνδότερα ὅπου νομίζεις ὅτι κατασκευάζουσιν ἀνθρωποκτόνα δηλητήρια τρομερά καὶ ὑπὸ λύχνου ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ φωτιζόμενα κατώγεια, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐὰν προφθάσῃς νὰ ἴδῃς, διακρίνεις ὑπὸ τὸ σκίῳφως ἐκεῖνο, ἐντὸς νέφους ἀκαθαρσίας καὶ κονιορτοῦ—τὸν ὁποῖον θὰ ἐξήλευεν ὁ δῆμαρχος Ἀθηνῶν—τράπεζαν κυκλοτερῆ, καὶ περὶ αὐτὴν φυσιογνωμίας ἀγρίας, ληστικῆς, γέροντας, νέους, γυναῖκας, παιδία, ὄνους, σκύλους, γάτας ὅλα φύρδην μίγδην τὰ μὲν ἐπὶ τῶν δὲ καὶ τὰ δὲ ἐπὶ τῶν μὲν, καὶ ἀναπολεῖς ἀμέσως τοὺς προπάτοράς σου τοὺς πατριάρχας καὶ φοβεῖσαι καὶ τρέμεις ἀπέναντι τοῦ τρίτου τούτου τμήματος.

Ἐξ αὐτῶν τῶν τριῶν τμημάτων συνίσταται τὸ καλούμενον Σουεζ, ἐντὸς δὲ τῆς βορβορώδους ἰλῦος τοῦ ὁ ἀπαθανατισθεὶς Λεσσέψ εἶδεν ἐνοπτριζομένην τὴν ἐπιχείρησιν τῆς θαυμαστῆς διώρυγος τοῦ Σουεζ, ἀλλὰ μήτοι ἐντὸς τοῦ βορβόρου δὲν εἶδομεν πολλακίς καὶ τὸν ἀστροκέντητον οὐρανὸν κατοπτριζόμενον;

Εἰς σὲ φίλτατον «Μὴ Χάνεσαι», χορηγῶ τὴν κατ' ἀρᾶς ἐκλογὴν ἐνός τῶν τριῶν τούτων τμημάτων ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ, ἀνακρούω πρῦμναν καὶ ἐπιστρέφω ἀμέσως εἰς τὸ ἀτμόπλοιον προτιμῶν νὰ βλέπω τὰς ἐπιμήκεις καὶ πυρροξάνθους φυσιογνωμίας τῶν ὁπαδῶν τοῦ Γλάδστωνος ἢ τὰ μαῦρα ὡς Ἀδου στήθη τῶν ἀπογόνων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Πρὶν ἢ φθάσω ὅμως εἰς τὸ ἀτμόπλοϊόν μου συναντῶ τὸν πράκτορα ὅστις μοὶ ἐκπέμπει ἐν μειδίᾳ τὸ ὁποῖον συνοδεύει καὶ διὰ τῆς ἐξῆς στερεοτύπου ἐρωτήσεως:

— Καὶ πῶς σὰς ἐφάνη ἡ πόλις μας;

Ἐπειδὴ δ' ἐγὼ ἤθελον νὰ τῷ κάμω ἐν ἀληθῆς κομπλιμέντον ἀπάντησα μετ' ἀφελείας:

— ὦ! ἔχει ὡραίους γαῖθάρους!..

Καὶ αὐτὸς ἐξεκαρδίσθη ἀπὸ βλακώδη γέλωτα.

Ὁ Σὺς

Μαζέτας.

ΤΡΕΛΛΑΙΣ

Προτιμῶ νὰ καταδιώκωμαι ἀπὸ τὰς τύψεις τῆς συνειδήσεως πάντοτε παρὰ μίαν καὶ μόνην ἡμέραν ἀπὸ τὸν Ῥιζόπουλον.

Εὐκολώτερα πνίγει τις τὴν ἀγανάκτησιν εἰς τὰ στήθη του παρὰ ἓνα ἄνθρωπον εἰς τοὺς κόλπους του.

Ἐὰν ἀποκτήσω ποτε παιδία, οὐδὲν ἄλλο θὰ ζητήσω ἢ: νὰ εἶμαι ὁ πατὴρ των.

Οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι παράθυρα τῶν ὁποίων τὰ βλέφαρα εἶναι μπερντέδες. Κλείω πάντοτε τοὺς μπερντέδες μου ὅταν ἀναγινώσκω τὸν *Τηλέγραφον*.

Ἡ φύσις εἶναι πλύστρα ἥτις δὲν παίρνει λεπτὰ ὅταν λευκαῖνῃ τὴν κόμην μας.

Τὸ μειδίᾳ ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς γυναίκος εἶναι κίβδηλον νόμισμα ἔχον ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν.

Ἡ φιλοδοξία εἰς τὴν γυναῖκα εἶναι ἡ θυρωρὸς ἢ ἀνοίγουσα εἰς τὸν ἔρωτα τὴν θύραν τῆς καρδίας της.

Ἐγὼ ἓνα φίλον ὅστις βραστᾷ ἓνα καφενεῖον καὶ οὐδέποτε τὸν λόγον του.

Ὁ λαίμαργος προτιμᾷ τὴν πτέρυγα μιᾶς πέρδικας ἀπὸ μίαν πτέρυγα τῶν ἀνακτόρων.

Ἡ ζωὴ εἶναι ἄνθος βλαστάνον καὶ παρὰ τῷ πλούσιῳ καὶ παρὰ τῷ πτωχῷ. Ἐκεῖνος τὸ ποτίζει διὰ καμπανίτου καὶ αὐτὸς μὲ δάκρυα.

Commerson

ΘΕΛΕΤΕ

νὰ διώξητε τὸν χειμῶνα ἀπὸ τοῦ σπῆτί σας; Ἀγοράσατε **Ὀῖνους Ἀμπαξοπούλου**, λεπτοὺς, εὐώδεις, γνησίους, διὰ τράπεζαν, διὰ φροῦτα, δι' ἄνδρας, διὰ γυναῖκας.

Κάτωθεν τῆς Μεγάλῃς οἰκίας Μελά.